

Бодљикаво Пресе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 4 МАРТА 1944 1944

БРОЈ 119 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ПОД ПРОЗОРОМ ДРАГЕ СВОЈЕ

ЧЕРЧИЛ:

Узео сам мандолину
 Да отпевам песму фини
 И помолим се Стаљину
 С његовим друштом врлим
 Хоћу братски да се грлим
 Баш је zgodна трупа наша
 Ја и два-три робијаша.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Стари Черчил се узврдо – па признаје да је тврдо

У Доњем је дому било мало више
 Енглески лордови вукли се за кике
 А старог Черчила за језик извунли
 И гласови хвале потпуно умунли
 Черчил беседио, објашњење даво
 Положај је тежак и озбиљан здраво
 Немачка је јака, снага јој је иста
 Бојних дивизија има преко триста
 Изгледа фронт други дошао у кризу
 Инвазија зато није скоро близу
 Па је Черчил друге нашо елементе
 На све стране даје љупке комплименте
 Добровољно он се усред баре сроза
 Понеси се друштвом робијаша Броза
 Пријатељ му добар, понеси се тиме
 Баш му импонује робијашко име
 Обичне убице он зове елита
 Србе зове да се снупе око Тита
 А сигурно знаде за српску Голготу
 Коју сириви Тито, почини срамоту
 Гонно је Србе, домаћине праве
 Ко купуџ је српске отсецао главе
 А сад Черчил њега за пример узима
 Јер крваво коло сад треба њима
 Ал' се чиле вара, залуд прича скаску
 Геца више неће на ту трулу даску.

— Слушај, друже, пазн добро! Фашисте су бандити, Американци су гангстери, али Енглези су ипак најгори: они су наши савезници.

А он штуче негде тамо у туђину
 И чим посо сврши, гуриуће га с чанка
 Шалтере затвори и енглеска банка
 Чим оста без плате он се јавно нуди
 Па рођену владу напада и куди
 Све штогод је српско сад њему не ваља
 Почео да буни против свога краља
 А Србе позива да изеду питу
 Па да се придруже свом убици Титу.
 Неке се крваца српска просипа и траћи
 Неке се сасвим смркне бедној српској браћи
 Неке земља огрезне у братскоме рату
 Само он Симовић да добије плату
 После тог говора сад се чује свуда
 »Доле са Симовићем, то је српски јуда«.

Са фронта ништа, залуд биле претње
 Не плаши се нико инвазије летње
 Кад не беше зимус пробоја и славе
 Не липши магарче до зелене траве.
 У лето ће опет да се речи чују
 И преко Лондона они ће да псују
 А Рузвелт ће друге вести да прориче
 Черчил ће да пева жалопојке, приче
 Да износи цифре и прогнозе плитке
 Да износи страшне енглеске губитке
 Стаљин за то време мора да мапакше
 Већ сада он мрда и напада лакше
 Крај његових снага сад је сасвим близу
 Офанзива зимска запапа у кризу
 А у Италији ни да макне с места
 Чак и код Касина свака борба преста
 Сигурно ће доћи још и друга зима
 А они ће бити далеко од Рима.

Симовић се јави, просу пехар жуча
 То је бедни јунак несрећнога пуча
 Што Србију целу зави у црнину

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

СТАЉИНОВИ БЛИЗАНЦИ

Москва, марта. — Ових дана је крштен у Кремљу и други син Стаљинов, из незаконитог брака са Черчилом, рођени брат Тита. Дете је добило на крштењу име Ролс. Кумовала је позната тетка-Коминтерна, за коју су многе навичине мислиле да је мртва. Међутим, она се била само повукла и није напуштала собу, због велике промаје.
 Крштење је у закашњењу зато што се отац стидео да призна пред целим светом ову незакониту децу. Кума Коминтерна је одмах обећала као свој кумовски дар имање »Пољска«, а ново кумче треба да замени досадашње Черчилово под својче Сосновског у свим пословима, као што је Тито заменио Дражу Михајловића.
 Једини малер ова оба близанца је у томе, што им родитељи и кумови праве рачун без крчмара.

Симовић добио лекарско уверење да је паметан

Лондон, марта. — После Симовићевог говора на лондонском радиу, у којем је препоручио Србима да ваде кестење из ватре за његове послодавце Енглезе и большевике, постао је Симовић опет — и по други пут — међу Енглезима фаворит и стављен поново на главни списак Секрет-Сервиса, где је неко време био у немилости.

»Југословенски« емигранти, свих петнаест на броју, купили су му у знак његовог херојског говора један велики чанак. Сав одушевљен овим поклоном, Симовић је дао за енглеску штампу једну помпезну изјаву:

— Ето, сад ми неће моћи пребацивати да једем из енглеског чанка, — а при том је брзином мађионичара извадио из чепа и показао новинарима једно лекарско уверење, у којем неки лекар из Вајт-Чепела тврди да је Симовић паметан.

— Дакле, као што видите, закључио је Симовић, сада ми бар ви Енглези нећете више моћи рећи да нисам паметан, као што је то био случај раније. Spreман сам да направим још један 27 март, само ми ви Енглези пронађите неку земљу Будалију, пошто знам да сам оно последњи пут говорио у ветар.

ДЕФИЛЕ АНГЛО-АМЕРИЧКИХ ТРУПА У РИМУ

Рим, марта. — Пред спомеником победе у Риму продефиловали су у великим колонлама Енглези и Американци. Овај план је израдио још бивши командант Ајзенхауер, али су га извели Немци. Једино отступање од програма било је то, што су Англоамериканци били без оружја и у пратњи гостољубивих домаћина.

Обука америчких регрута

СИМОВИЋЕВА ПЕСМА

Пас лаје — ветар носи...

Жури му се

Лондон, марта. — Черчил је поново примио од свога ортака Стаљина 103. потсетницу с напоменом: »Шта је било с другим фронтотом?«

Али пошто је термин за инвазију продужен, то је Стаљин добио хитан одговор:

— Хитам да вам одговорим до разумем да је ствар хитна, али време је лоше, час киша, час снег.

— Покушај сада овом камом да откинеш главу једне путке као што сам ти показао. А зашто навлачиш рукавице!
 — Па, знате, стара навика. Да не остане отисак прстију.

Главни уредник: Теодор Докит.
 Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.

Телефон редакције: 25-681.
 Штампана »ЛУЧА«, Београд, Краљице Наталије бр. 100.

наши људи и наши кразеви

Зорт бато

— Ко вам је рекао да тако ружним бојама малате моју собу!
— Ваша госпођа.
— Е, е... па да видите, и није баш тако-ружна!

Равајло у трамвају

Оћу и Ја да се провозам на трамбелај и да кибицантујем на сиротињу па Одок на Берам да уфатим свеу Јербо се на другу Штацију не меш дукачиш па да си виче краљевић Марко навалио сви гурњави народ па Срља ка суманут ко да му је Бог дар ноге за неку намстацију, а не за одлање. Уфатим ти ја место на плаворму и метнем поред мене два уака с дрва и једну корпу сјабукке и Тако сам се Возије вала све до Терације кад тамо униће једна госпоја Онако бремешна може ми будне мајке ал се намазала сварбу ка да је додола и очели она мој цак сдрва. Па ври-сну јој боље бре да си ми соце поцепо него чаралу а ја јој одреза матора си бредка орп а оћем да ти неко пепар срце а они народ удари у смеј док баба луну напоље и све нешто куче и пиуче а једна ми Друга госпоја каже е Јеси је вала казо може ти буде мајка а она оће нешто за срце и Тако реч по реч па се та госпоја име јој је каја и Ја упознадомо и Она ми каза њен атрес ал ја се мислим у себ не иде равајло на Трулу даску јербо ско-Југод сам уфатио свеу после ме је много кошталу Слака ти оће намернице и то што више а за плаћање нису кајна Па зато избега-јем да сви идем по сокаци а још мање на Прилику дидем у физиту.

Кад смо стигли на последњу Штацију ја ти си-ћок а у том моменту један ме очели по Чакшире и ја се ома сетим да оће да физитира Па га зграбим за руку а Кад тамо а Он већ здипио мој бућелар кад то Видо а мен се смучи па почек да бијем ка у добош и Једва га неки људи отеше ал је бар добијо Па ће да памти Равајла док је жив јербо код мене нема

Писмо МАЛОГ ЈОВИЦЕ

досла ова Зима у невле-ме па се направила клиза-вица и сад ко се не цува може да се оклизне и лаз-бије нос ето Тако госпоја-ца стана није плосле зиме пазила Па се оклизнула незгодно и тако се Удалила да је добила бебу а цика воја пао на контролу која га казила сто је ладико испод луке Зато мој тата каже да је Најопаснија клизавица за све оне који су склони паду па зато бас ти тлеба да се цувају од поледице а какав је данас свет сви су вала склони па-ду па ко ће да погоди да ли сме диде на клизавицу јербо може да му се удале калпис а данас сви оће д-далају калпис то је Наса о-миљена сиглабика и сви се сиглају и један дугог са-плицу.

досла нам из ниса мам-на мама а татина Таста а тата се наљутио па кизе иди ти код твоје целке и Новог зета а мене остави на милу а моја баба каже ја сам теби дала доблу целку а сто си је ти По-квалио ти се клив зато си ти за мене мој зет а дуго ме се не тице и сад ће до-стане код нас а Тата да се поједе од секилацију јел-бо це она да нам Поквали сав лацун зато сто мола да иде ова татина дугали-ца која нас је удесила за Влбицу и одомацила се ко да ми је Плава мама а сада

се сплема диде па само пла-це а тата казе имас ту до-станес а матола нека цлкне од муке дуге новости не-мам за сад

вас Јовица

НЕПРАВДА

— То је збиља страшна неправда. Тата ми је напи-сао задатак и ја мррам због њега да седим у за-твору, јер је био рђав.

ПЕРИЦА СЕ НЕ ДА ЗБУНИТИ

Мајка је изгрдила Пери-цу због прљавих руку и рекла му да је свиња.

— Је ли, мамце, када дивљаци грде своју прља-ву децу, онда им сигурно веле да су дивље свиње? — упита Перича.

Кратковиди професор

— Господе Боже! Мора бити да сам залутао у клуб нудиста!

Као на позорници „Централе за хумор“

— Хе, Бато, знаш ја сам глумац.

ВАСОЈЕВИЋ НА СТРАЖИ

Прошлог рата, остао нек-ки Васојевић на стражи поред топа, и како је био изгладнео, поће у оближње село да потражи што-год за јело. Најће случајно командант, па кад га не нађе на стражи, сместа нареди да га потраже и довиду њему на рапорт. Кад је Васојевић изишао пред команданта, овај га упита:

— Како смеш да остав-љаш стражарско место?

— Ишао сам у село да нађем какву цркавицу да издем — одговори Васоје-вић.

— А да је непријатељ наишао па да однесе топ?

— Не брини ништа, го-сподине командиру, ја сам проба да га мрднем с ме-ста, али нијесам мога' ни центу. Па, кад ја нијесам мога', дајем ти часну и ју-начку ријеч, не би га мо-гли ни њини двојица, па ни тројица одвући. А де су дошли десетина, е, шта бих ја сам могао. Они би и мене убили, и топ једна-ко одвукли — заврши Ва-сојевић, а командант се насмеја.

*

По обичају

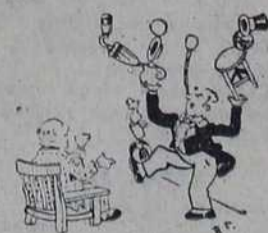
Трговац се венчава. По свршеном црквеном обреду свештеник пита младоже-њу:

— Пристајете ли да у-змете ову девојку?

— Пристајем, али у ко-мисион, расејано одговара трговац.

*

Проба пред директором

— А сад ми кажите шта радите са левом ногом кад ове вештине изводите!

*

Епиграм посту

Многи брину шта да раде Јер прођоше и покладе Већ наступи пост; Кома кујна не миреше, Томе увек исто пише: Сауд је пасуљ — гост.

БОДЉИКАВА КОЗЕРИЈА

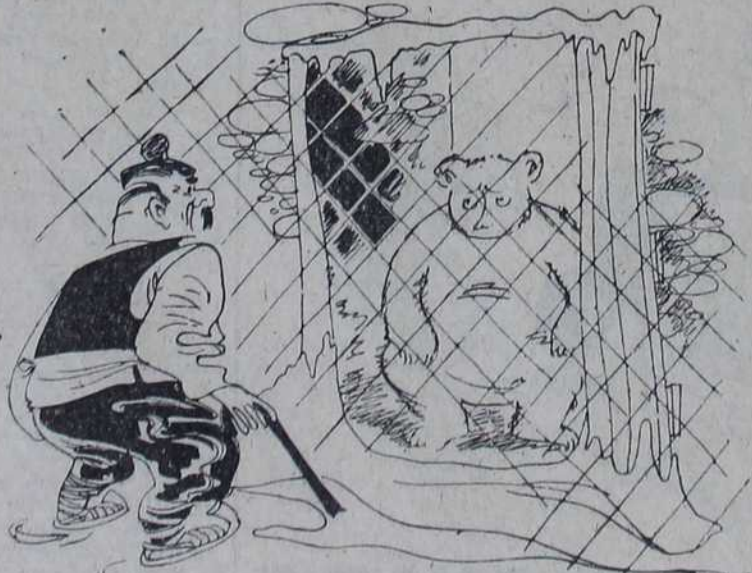
Има скоро осамдесет го-дина како код нас постоји пословица: Прави се Ен-глез! То се односи на оне људе који се праве луди када је у питању да испуне неку своју обавезу. То зна-чи да су још наши дедови добро познавали Енглезе када је могла да поникне једна таква узречица. Сада се чује једна нова узречи-ца која треба да жигоше све оне који су врдаламе и не држе своја обећања. За таквог човека се каже: лави се Черчил! И ова ће узречица остати да живи у српском језику, преживеће

ову генерацију, па ће се пожеки наш унук питати откуд да се створи једна оваква пословица. Забора-виће се да је било једно покољење које се правило невешто на све оно што му је дужност. А то само зато што је примило жен-ске особине, дугу косу а кратку памет. Полудео про-сто свет и без икакве мо-тивације скочио главачке у воду а када је назебао и добио запалене плућа он се љути на цео свет а са-мо не на себе. Тако раде само жене. Оне никад не-ће да признају своју кри-

вицу већ увек све бацају на другога. Уосталом код нас жене пуних двадесет и пет година ведре и обла-че. Оне диригују модом, пуше и пију, оне дају тон, оне воде политику, слика-ју, пишу драме и романе. Једном речи оне се баве свим и свачим а оне које су гледале кућу и децу ни-ко није гледао. То су биле «фесаре», како их је називала та наша модерна ге-нерација која је носила «шмики» одела и имала «шмики» морал.

А када је требало да та генерација покаје своје грехе онда су се ушукутри-ли и покренули све своје везе да се извуку од свих својих обавеза које је до-нело ово тешко време. Хте-ли су све да навалу на на-род као што су и рат, ко-ји су они хтели и они иза-звали — хтели да свале на народна леђа. А народ ни-је хтео да ратује. Он се и данас чуди и зграњава шта се ово збива па још не мо-же да се снађе. Али је сит овога врзиног кола и све више се отреса свих ових «шмики» претставника. Зато они и врече јер виде да је прошло време њихових ла-крдија и измотација. Зато кукају и цвиле па једнако шапућу о томе како је «на-род покварен». Особито жене, те бивше монденке и помодарке, не могу да дођу себи од чуда па зато бесне у четири зида и му-жеви плаћају цео цех. На њих се издиру и вичу, грде их, а ове шоње само треп-ћу ко сврака на југовину и ћуте. А и треба да ћуте када су дозволили да им жене кроје капу.

Равајло код Божане

— Бре, Божана, и ти се пролагала, ка' Черчил с његову инвазију.

Витамини А*В*С

МОЈА ЦИЦА, НИЈЕ ШИПАРИЦА

Тим речима, поносно би се хвалила на сва уста и сав глас, госпа Ружа при дневном прегледу кретања своје дневне кћери Цице, на кафи код распуштенице Љубице, зване „шкло поција“.

— Цица је добро и послушно мамино дете! — го ворила би она Љубици, затим повукла дим и опет наставила своју песму.

Уствари њена мајска ружа — којој престоници дендији лиферују комплименте на ангро, затим карте за позориште, биоскоп, цигарете и остале разоноде — је блондинка, која моћним погледом сјајних очију из којих избија пламена светлост младости и страсти, с накарминисаним уснама осваја и задивљује је у блиставој атмосфери и темпу монденских салона хазардног коцкања и сочних псовки.

Цицина биографија не представља никакав повод за чуђење, јер то је у духу монденског лудог темпа живота. Свршила је трговачки курс и одмах као лепа и млада девојка, добила је намештење дактилограф киње.

Лепа, млада, љупка, моћна, слатка и море осталих епитета су најбоље повластице за каријеру. Она је филмском брзином или преко ноћи постала секретарица шефа, коме је она била „десна рука“ у састављању љубавних писама јер је за то имала урођени таленат и бујну девојачку машту. Али, шеф као и сваки други шеф, постао јој је досадан са својим фразама и прохтевима, а као опште повећање трагедије, био је још и класично недов.

Напушта, као каћиперка, канцеларију и постаје романтичним илузијама блондина, док је мама зна само као — шефову секретарицу.

Лумперај, коцкање и авантуре почињу да играју главну улогу у њеном слободном монденском животу. Као отменој дами, многи младићи су јој слали писма, у којима су говорили да су очарани њеном лепотом и да би желели да изађу у биоскоп или позориште. Они су јој песничким заносом изјављивали љубав и желели само један загрљај, један пољубац, један...

Међутим, пошто она није волела ту коресподентску љубав, Цица се није ни обазирала на то, јер је имала сврје принципе: флертовати само са директорима, трговцима и „проберзијанима“! На једној лумперајки

она је упознала младића црних очију и помало глупог и необузданог темперамента. Био је то страхан кипиш и изванредан коцкар. Цици и осталим играчима је у неколико партија, као на рулету, испразнио џепове. А затим је рекао да је ноћашња коцкарска емисија, управо пренос из Монте Карла завршена — јер им је дигао све паре.

То је за лепу фрајлицу Цицу значило једну нову љубавну авантуру. Беспрекорно очешљан, елегантно одевен, дискретно намирсан Перица је, тако се он звао, био актуелан за Цицу, као данашње ратне ситуације.

И он је имао своје принципе. Рецимо, свакој згодној девојци или шипарици је на рандевуу, изјављивао по 1000 речи љубави. Нема шта, дарежљив и племенит мушкарац.

Цица је хтела да склопи с њим савез, пошто је био одличан коцкар, како би заједно, под једном фирмом радили по салонима. Али је приметила да има конкурента и то једну слатку девојчицу, која није имала ону женственост

и рутину као она, али је зато имала прџаст нос и расветале усне, са којих је пољубац био слађи од меда.

Перица је права мушка гротеска. Час благ и нежан, затим заповедан и енергичан, он је данас имао у срцу ову, сутра ону. Што се тиче љубавних авантура, у томе је он толико лагао, да је превазишао чак и самог барона Минхаузена.

Дакле, Цица је склопила савез с Перицом и он јој је у почетку у својој гарсоњери давао часове из „шведске гимнастике“.

И једног дана, госпа Ружа је пратила своју јединицу, пошто је кући дошла пијана, и стигла пред врата гарсоњере, где је после десет минута имала шта и да чује, иако је у кључаоници био кључ.

— Хајде Цицо, срце моје лежи! — чуо се његов глас.

При овоме, госпа Ружа се образи заруменеше и сва запаљена је гутала пљувачке.

— Ах, дивно! — уздисао је Перица, при инспекцији Цициног тела.

— А сад еластично дигни

ножице! — рекао је он и госпа Ружа је са својих 100 килограма као тенк провалила врата гарсоњере и затекла своју мајску ружу у „деликатном положају, који се у Перицином речнику звао: час „шведске гимнастике“.

Перица и Цица били су више него забезекнути. Затим је, главну реч имао госпа Ружин кишобран, који је почео да се витла по гарсоњери.

— Забога кево, па ниси ваљда конзервативна и то као београђанка, а уосталом реч је о „шведској гимнастици“ — говорила је Цица, само да спасе ситуацију.

— Каква конверзација и гимнастика! — врштала је госпа Ружа.

— А ти, мангупе и хоштатлеру дигни ножице! Свињо једна! — и заману остацима кишобрана на Перицу, која се већ нашао испод отомана. Затим још једна читава бујница „комплимената“, била је упућена на адресу Перице, коме је глава била разбијена.

— Али, мама, па то је моје... — хтела је нешто да каже Цица.

— Марш кучко! — прекину је госпа Ружа.

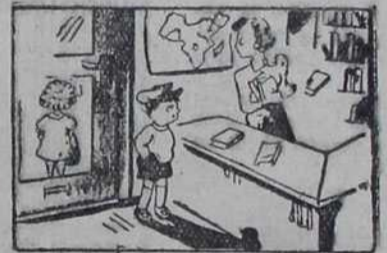
Од тог догађаја госпа Ружа више не хвали своју мајску ружу, речима: — Моја Цица, није шипарица!

ПОД УТИСКОМ КЊИГА

ЗАДОВОЉСТВО СТАРЕ ФРАЈЛЕ

— Лепо! Они се на крају ипак нису узели.

Шерпа: — Имате ли ви од Шопенхауера „Књигу о женама“?

Под утиском гангстерског романа

У БЕОГРАДУ ИМА НА ХИЉАДУ КУЋА — ХИЉАДУ КАФАНА

— Бре куд нам био крај да су то деџи домови! — Јес, што кажеш, само нам још те фали!

АНЕКДОТЕ

Разочарење

Хајрих Лаубе, у својству директора беошког градског позоришта, доделио је улогу Хамлета неком младом, иначе врло амбициозном глумцу. За време претставе спотаче се млади глумац и паде управо у отворен Офелијин гроб.

После претставе упита млади, врло уображени глумац, свога директора: — Дакле, јесте ли били са мном задовољни? Додуше, имао сам малу несрећу са Офелијиним гробом, али ја верујем да је баш то учинило велики утисак на публику!

Лаубе се само насмеја: — Да, то заиста и може да буде, али ја сам приметио да би публика била сасвим разочарана да сте ви поново изишли!

Расејаност

Славни певач Лаблахе био је много познат по својој расејаности. За време једног боравка у Берлину позвао га је у аудијенцију краљ Фридрих II. У претсобљу било му је дозвољено да задржи свој шешир на глави. После четврт часа био је позван код краља. Лаблахе, у својој расејаности, није више мислио на то да му је ше-

ШЕШИР Г. ПРОФЕСОРА

Професор хтео да иде у варош, али није могао да нађе шешир. Упита своју децу:

— Децо, где ми је шешир?

— Ето ти га наглави! — повикаше деца на глас.

— Е, хвала Богу, одговори професор, што ми рекосте, иначе бих отишао у варош без шешира.

Никако не ваља

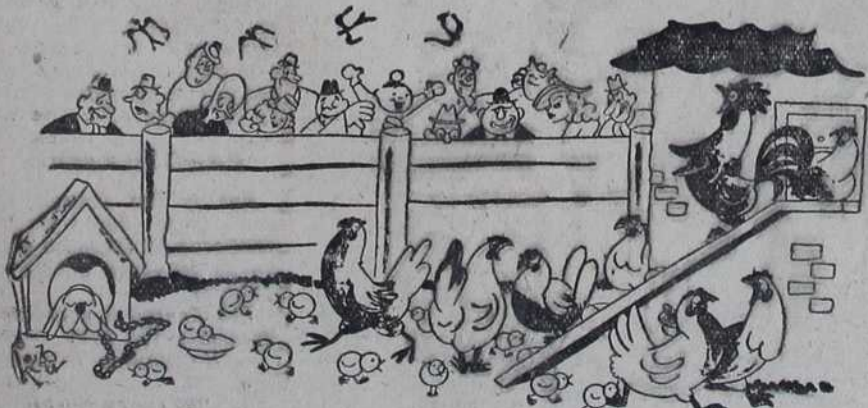
Домашница се жали својој пријатељици:

— Ови зидови толико су танки, да наше комшије

могу да чују све што ми разговарамо.

— Па додајте један ред цигаља.

— Онда ми нећемо чути шта они разговарају.

— Дошло је наше време — само ћемо да уведемо улазнице — нема за тебе гледање.

ПРОСВЕТА ЗАЈЕДНИЦА БЕОГРАД

Највише тражене књиге нашег издања добићете у комплекту од 10 књига за свега **ДИНАРА 450.—** (Поштанске трошкове и трошкове око паковања сноси предузеће)

	Дин.
1. Јевреји као лордови	40.—
2. Наташа, Наташа одговорите	30.—
3. Црвена Рут	30.—
4. Маска из Тамбурена	30.—
5. Ко управља Америком	40.—
6. Америка без стида	80.—
7. Беда у — изобиљу	60.—
8. Јеврејин Зис	40.—
9. Кафански стратеги	50.—
10. Револуција светске владавине	80.—

Све ове књиге можете добити и појединачно.

„Просветна заједница“ а. д.
Београд, Косовска 39/III — Тел. 25.681

